

SA SELLA

SEGONA ÈPOCA N° 29 *** 125 pts.
GENER-MARÇ 1993

Revista Informativa de Sencelles

SUMARI

Sa Sella.....	3
Deu anys de vida.....	4
La Balanguera.....	6
Gràcies, Llompart.....	8
Prensa Forana.....	9
Temps Enrera.....	10
De jove a jove.....	11
Ses Escoles.....	14
Cases i Terres.....	16
Acció Social.....	19
Esports.....	20
Encara hi som.....	22
Notícies fresques.....	23
Macropresó.....	24
Necrològica.....	25
Santa Àgueda.....	26
Darrers dies.....	27

Revista Sa Sella
Carrer Antoni Maura nº 5
07140 SENCELLES

NOTA DE REDACCIÓ:

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

La data màxima per entregar cartes al director o articles pel pròxim número de Sa Sella és dia 31 de maig.

Les cartes al director han d'esser identificables o signades.

Ha estat possible aquest número gràcies a

Pere Llabrés
Maria Vich
Joan Florit
Francisca Llabrés
Joana Ferragut
Guillem Mut
Antoni Vallés
Joan Morro
Jordi Zuázaga
Manolo Varquiel
Bartomeu Mut
Josep Vallés
Maria Florit
Margalida Llabrés
Professor i alumnes de Can Brill

Fotografia

Josep Pons
Joana Maria Arrom

IMPRIMEIX:

Edicions Llevant, Manacor

Dipòsit Legal: PM 400-89

TELEFONS D'INTERÉS

Ajuntament.....	59 10 16
Apotecaria.....	59 15 42
Ambulatori.....	59 15 96
Ambulancies.(Inca).50	45 15
Avaries-Gesa.....	59 07 00
Bombers.....	085
Ca Ses Monjes.....	59 15 67
Guàrdia Civil.....	59 10 17
Escoles.....	59 16 33

100 ANYS
DE
MIRO
ILLES BALEARS

SA SELLA

Darrerament aquesta revista ha estat durament criticada des de l'Ajuntament. S'ha dit que ens hi aficam massa, que no hi ha serietat, que no som cosa cultural (en tenim obligació?) etc, etc, etc, ...

La darrera objecció ha estat a través de comparacions. Na Francisca Nicolau a un ple, davant les màximes autoritats del poble i les càmares de TVS, ens va comparar amb un TBO i un Butlletí Barater.

Abans de tot s'ha de dir que la revista la feim un caramull de gent i sempre surt el que se porta, és a dir, no es censura res; uns pics sortirà millor i 'altres més fluixeta; unes vegades més blana, altres més dura: sempre depèn del material que duen les persones que col·laboren i de les entitats cíviques que ens faciliten les seves novetats.

Una vegada aclarit això s'ha de dir que estam molt contents amb la comparació amb el TBO. Aquest és un mitjà de comunicació que ha divertit a moltes generacions. Recentment a Ciutat es va montar una exposició per celebrar el seu 75è aniversari. Si d'aquí a uns anys fan una mostra de les revistes de tots els sencellers aniríem peu damunt fulla ...

En segon lloc, sobre allò de Butlletí Barater, hi estam ben d'acord amb vos, Francisca Nicolau.

Analitzem breument l'expressió Butlletí Barater: és ben bé veritat que Sa Sella és un butlletí (en certa manera) on a través de les seves pàgines es pot veure la vida del poble, els successos, les notícies, els personatges, la gent, en definitiva Sencelles.

Barater?, també és ben cert que és barater, perquè a la gent no li costa res, no s'ha de pagar per poder-la tenir i llegir. Tot això gràcies a les ajudes de l'Associació de Premsa Forana, de la subvenció de l'Ajuntament i de les cases comercials ... I també és baratera perquè tota la gent que hi col·labora no cobra res i fa molta feina, perd molt del seu temps i ara, avui, el temps és doblers. I tot això es fa per Sencelles i perquè la revista arribi amb més o manco puntualitat a totes les mans dels nostres apreciats lectors.

Ara bé, el to, la situació i la manera amb què es va dir l'expressió Butlletí Barater ens fa pensar que era fet amb mala fe.

No és possible que quan es va fer, s'analitzàs com s'ha fet aquí, perquè la persona que la va dir no la creim tan capacitada per filar tan prim. Més bé era un insult cap a nosaltres, unes ganes d'insultar, una forma de desjectar-nos que no ens agrada gens i defineix la capacitat intel·lectual i cultural de qui ho diu. I tot això sense desmerèixer en res la integritat humana de na Francisca Nicolau.

Si vol criticar una secció de Sa Sella, segurament Notícies Fresques, no té perquè agraviar a tothom: des de Simó Garau a Maria Vich, passant pel Grup d'Acció Social o els entrevistats, en definitiva, tot el poble de Sencelles a través dels noms que apareixen a la pàgina dues.

Necessitam una disculpa.

DEU ANYS DE VIDA

10 ANYS D'UN FULLETI BARATO

Diria el poeta que va esser un vespre d'hivern molt cru quan va neixer Sa Sella.

Enguany fa deu anys que tingué lloc una important reunió a Ca'n Garrover. Dins l'ordre del dia d'aquell vespre hi havia la possibilitat de crear una revista.

Era el temps en que el Centre Cultural de Sencelles aglutinava en torn seu la majoria, per no dir totes, de les activitats i agrupacions culturals que hi havia dins el nostre Poble.

Recordem el Grup Santa Agueda, recordem ses festes de Santa Agueda (fogueró, exposició de pintura, carrosses, ...), recordem ses nombroses excursions que es feren a molts d'indrets de la nostra illa, recordem és famós certamen de pintura que cada any es feia per sa Fira i que entregava ses selles d'or, plata i bronze, recordem Sa Sella, i moltes d'altres activitats que tenien com a única finalitat cultivar sa cultura dins el nostre poble.

S'altre dia sa nostra revista (nostra perquè es de tots els sencellers) va esser calificada com a "fulletí barato" amb unes glorioses manifestacions que un membre de la majoria municipal va fer.

En un sentit molt parescut es va calificar als membres del Grup Santa Agueda com a "fantasmes".

Es necessari demanar-se com és que s'Ajuntament que, se suposa que ha de mirar pel bé des Poble, insulta (i si no ja diran que són aquests calificatius) dos grups de gent que

desinteresadament fan feina per tota sa colectivitat.

Segurament perque poc els interessa sa cultura.

El perquè d'aquest desinterés seria important que l'explicasin (això sí parlant be).

De totes maneres el que un parell pensin no amaga el fet de que Sa Sella hagi complit 10 anys i més de 25 revistes hagin vista sa llum.

Desde aquell dia d'hivern fins avui moltes persones han col·laborat en que unes vegades més be i altres més malament Sa Sella arribi a les vostres mans.

El futur de Sa Sella passa per sa necessaria renovació dels seus col·laboradors i responsables. Estam sense dubte dins un moment delicat dins de sa peculiar història de sa revista. Totes ses realitats necessiten renovar-se i una aportació de noves idees de cara a una supervivència amb un mínim de garanties. Apart està és sempre delicat tema econòmic, imprescindible per tota colectivitat que va feina de cara a l'exterior.

Es necessari, perque Sa Sella arribi als seus lectors, que hi hagi un equip de redacció en ganes de fer feina. Es també necessari que es màxim de gent col·labori en totes les tasques que fan possible sa publicació d'una revista. I es també necessari que hi hagi un suport econòmic que ajudi a tirar endavant Sa Sella.

Quàntes coses són necessaris per fer un futilletí barato ?

Si tots aquests factors no es donen és evident que mal futur té Sa Sella. Seria una llàstima que després de 10 anys sa revista desaparegués.

De totes maneres i maldament a un parell els sàpiga greu és necessari dir MOLTS D'ANYS !

LA BALENGUERA**LA BALENGUERA.****Bartomeu Mut.**

Aquest nou apartat, que avui surt a llum dins la nostra revista "SA SELLA", voldria fos un racó, (no predefinit per cap tipus de corrent temàtica), on s'hi puguin llegir des d'un cap a l'altre, sobre els temes més variats.

No es tracta d'altra cosa més que de la meua aportació personal com a col·laborador a la revista, però dins una secció fixa titulada La Balenguera.

I, per què aquest nom?

Doncs, perquè de la mateixa que la vella parca de Joan Alcover, m'agradaria girar l'ullada cap enrera i guaitar les ombres de la nostra apreciada avior, i de la nova primavera saber on s'amaga la llavor; buidar la filosa de la història del nostre poble, de les seves festes, dels seus avenços tecnològics, de la seva música, dels seus personatges de la seva infantesa que s'enfila i la seva vellúria que se'n va.

Demana a la balenguera misteriosa, la que veu com davalla a les foses els que ara vivim d'illusions, fagi bategar son cor de vella dins aquesta secció i m'ajudi a dur la tasca a bon port.

La balenguera fila, fila,
la balenguera filarà.

* * *

Mai he estat afectat de fer transcripcions literals de documents, quan es tracta de que serveixin com a publicació aquí o allà. Els motius són deguts a que això no reporta cap tipus de creativitat i, a més, lleva l'ocasió als lectors de viure l'experiència de manipular textos que tenen segles i segles pel que fa a la seva història.

Malgrat tot, aquesta vegada faré una excepció perquè, pot ser, el que anireu a llegir val més que les raons exposades.

Fa uns anys, mentre cercava documentació sobre l'orgue de Sencelles que pogués servir d'ajud per a la seva restauració, a l'antic Arxiu Històric de la nostra vila va passar per les meves mans un cadastre del poble i el seu terme, corresponent al segle XV, concretament datat a l'any 1460.

Estorat, com si hagués trobat un tresor, vaig començar a copiar-lo però, per falta de temps, no vaig poder recopilar-lo tot.

Transcorregué el temps i, per pura casualitat, a l'Arxiu Històric del Regne de Mallorca, vaig topar-me de bell nou amb el mateix cadastre, publicat, aquesta vegada, al Butlletí de la Societat Arqueològica Lul·liana per D. Josep Ramis d'Aireflor i Sureda. No vaig dubtar en fotocopiar-lo, encara que sempre som a temps a fer-li una visita a les dependències de l'ajuntament.

Vull aclarir que he intentat normalitzar aquelles paraules que serien difícils d'entendre si les hagués deixades tal com les escriviren els nostres avantpassats sencellers.

+JHS+

+

A xxvij de satembre any MCCCClx fo pres lo manifest de la perroquia en Senselles de tots los homens de la perroquia, dels bens que cascun home ha. Foren estimados en Gabriel Mir en Gº Reyo en Bnt. Campaner en Johan Ramis en Jacme Gelabert en Miquel Lebres.

Primerament en Bnt. Armengol
la alqueria presum C ll.*
los bous pressum xxxiij ll.
los mulats e someres xx ll.
lo rosi xx ll.
los porchs v ll.
lo cos del alberch* lxxvij ll.
Suma tot dosentas sinquante ll

Jacme Armengol
los bous e una brava xx ll.
les ovelles e los porchs x ll.
la possessio la sua part x ll.
lo cos* del alberch x ll.
Suma tot l ll.

P. Reyo
les ovelles e la somera lx ll

Barthomeu Salom
deu ll.

Johan Carbonell
xx ll.

P. Roqua
deu ll.

Jacme Carbonell
xxxv ll.

Jacme Segui
lo cos del alberch e
la alqueria sent ll.

La dona Roqua

Francesch Astella
les tanques xxx ll.
los bous e les someres e
la muleta xxxxiij ll.
les ovelles deu ll.
lo cos del alberch trenta ll.

Barthomeu Fonolar
la alqueria e lo cos
del alberch trenta ll.

Jac. Fonolar
la alqueria
los bous viij ll.
les someres e mula xxx ll.
los tosos viij ll
lo cos del alberch xxiiij ll
Suma tot lxxvj ll.

Johan Armengol
les ovelles e les vaques e
la alqueria trenta sinch ll

Marti Banus
la alqueria e tot lo cos del
alberch lxxx ll.

Thoni Horrach
xx ll.

Bernat Campaner andreu
la alqueria lx ll.
los bous e les vaques xl ll.
la mula e someres xxxviij ll
les ovelles xxxv ll.
los porchs v ll.
lo cos del alberch lx ll.
Suma tot CC iiij ll.
e deu a sos cunyats vint ll.

Sion Alguer
lo alberch e tot lo cos
del alberch sent ll.

Arnau Mescaro
xx ll.

Johan Cabrer
trenta ll.

Thoni Roqua
xx ll.

Thoni Armengol
fil den Thoni
lx ll.

Thoni Armengol
sent quoranta ll.

Bernat Arrom
la alqueria sent ll.
los bous xxxx ll.
les vaques xx ll
les egos hun mul xxxv ll.
les someres deu ll.
los porchs xv ll.
les ovelles xxxx ll.
lo cos del alberch
sent e deu ll.

Falip Pou
la possessio lv ll.
les vaques e lo bou xxv ll.
les ovelles x ll.
la somera e los porchs vj ll
lo cos del alberch
trenta ll. net

Thoni Planes
xxxx ll.

Nicolau Mir
deu ll.

*

alberch -> hostatge
cos -> cost
ll. -> lliures

Fins aquí arriba la part del cadastre correponent al poble de Sencelles. En successives ocasions intentaré oferir-vos les parts cadastrals de Biniali, Canarrossa, Leiar i Ca's Canar.

GRÀCIES, LLOMPART

"UN HOME QUE HA FET PAÍS"
GRÀCIES, LLOMPART.

ESTIU

Abans que no s'envolti,
ala d'amor, l'ocella del migdia;
abans que la perfecta pluja
violes assaoni, enlairi roses;
abans que l'arnadissim
vell abric del record ens agomboli
tremolors de la posta;
abans que tot això, que tota aquesta
mar encesa de vidres i d'escates
un perfum esdevengui, de tan íntima.
Abans que no s'apaguin les agulles
del foc a trenc de llavi; abans de no saber,
de no comprendre' abans que la mort passi
amb un ciri en els dits per la garriga;
abans que no s'esgoti
la copa de ginebra, la llimona
que ens canta entre les dents; abans que no...

ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA DE MALLORCA

DUES PASSES ENDAVANT, UNA ENDARRERA

La llei d'Espais Naturals (LEN) aprovada pel Parlament Balear la passada legislatura va posar fi a una etapa de la nostra història marcada per les batalles constants entre el moviment ecologista i algunes promotores urbanístiques per preservar o edificar alguns espais naturals que havien escapat del primer boom de la construcció. Sa Dragonera, Es Trenc, S'Albufera, Sa Canova, Capocorb o Mondragó són topònims que han quedat per recordar una lluita col·lectiva i desordenada, incapaç de frenar el desordre que imposava la lògica de les inversions, mancada d'unes Directrius d'Ordenació del Territori que harmonitzassin el creixement i la conservació del patrimoni comú.

La Llei d'Espais Naturals no organitzava el territori de les Balears, no ens permetia saber QUE podíem fer i ON podíem fer-ho, però almanco delimitava els espais on NO podíem fer determinades construccions, almanco presservava una part substancial del nostre paisatge. No era la terra de Canaan, però era una passa endavant en la travessa del desert.

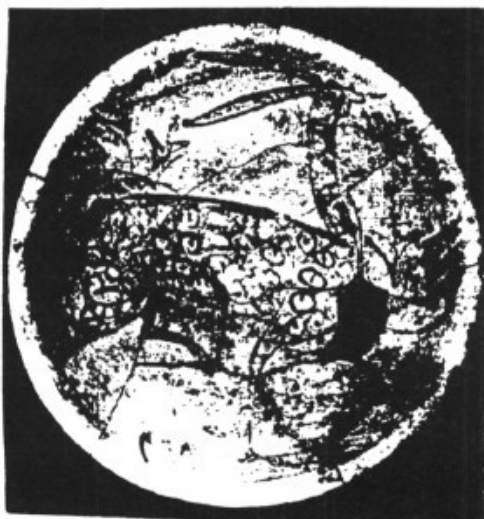
Ara, el Parlament Balear, a instàncies del grup PP-UM, ha iniciat els tràmits per modificar aquella llei. Els arguments de la majoria són ben vàlids: el text vigent de la LEN presenta unes equivocacions, uns errors que s'han de subsanar per no perjudicar interessos legítims. Seria necessari estar-hi d'acord si els diputats

del PP-UM haguessin explicat, un per un, els errors que han detectat a la LEN i si justificassin cadascun dels retalls que proposen. No ho han fet, i això ha obert la veda de les sospites. L'experiència ens fa veure interessos particularment inconfessables darrera cada quarterada usurpada a la natura, darrera cada paisatge furtat a les generacions futures. Més quan el text presentat pel PP-UM és particularment impresentable, amb errors que delaten pressos i amb uns mapes indesxifrables que fan impossible el debat. En alguns casos, els retalls són tan grans que just els explica la demagògia o la venjança.

Si la LEN ha de reformar-se és necessari el consens. L'Ordenació del Territori no pot ser moneda de canvi, no pot estar en mans de trànsfuges ni pot ser imposada per les majories. No podem malbaratar els mapes cada quatre anys en funció dels resultats electorals. La seguretat jurídica demana estabilitat.

Després de nou anys d'autonomia encara no tenim aprovades unes Directrius d'Ordenació del Territori previstes a la Llei. El present i el futur són plens d'incertesa. Terra i ciutadans cohabiten sense cap llei que els empari. Mai no sabem que passarà demà. La LEN va ser una passa endavant. Ara no hauríem de tornar a Egipte.

TEMPS ENBERRA

Ceràmica musulmana: a la foto el plat (ataifor) de la llebre. (Museu de Mallorca).

L'ISLAM A MALLORCA (I)

En parlar de l' Islam ens referim al conjunt de persones i pobles que professen la doctrina predicada per Muhammad b. Abd-Allah, més conegut per Mahoma (571-632).

Fou l'any 711 quan els musulmans, comandats per Tariq, desembarcaren a la Península, a la qual anomenaren al-Andalus. En pocs anys conseguiren dominar-la.

D'aquesta manera la Península passà a formar part de l'Imperi aràbic, regit per un califa resident a Damasc.

Després que els musulmans s'hagueren apoderat dels territoris de la Península Ibèrica, Mallorca va romandre encara uns dos-cents anys sense esser anexionada. Així i tot, durant aquest temps no ens poguérem alliberar de la influència de l' Islam que, a poc a poc, va acabar per rendir les Illes al seu Imperi.

A principis del segle VIII comandava la flota musulmana Abd Allah, un dels fills de Musa (governador africà i futur conquistador d'Hispania). Hi ha cròniques que contenen que, de retorn d'una expedició de saqueig per les costes de Sicília i Sardenya, Abd Allah, s'aturà a les illes i les va conquerir.

A pesar que aquesta anexió prematura (datada el 707/708) és del tot improbable, la notícia ens serveix per conèixer com en aquestes saons ja es produïren els primers contactes dels musulmans amb la nostra terra. En realitat, la manca d'una flota suficientment poderosa no degué permetre a Abd Allah altra cosa més que continuar la ràtzia pel litoral il·lec, a la recerca de riqueses i esclaus. Es molt possible que firmàs un tractat amb els mallorquins pel qual aquests es comprometien a pagar un tribut a canvi de poder conservar la llibertat i mantenir els béns a resguard de noves ràtzies.

Amb els temps el pacte signat entre mallorquins i musulmans s'anava deteriorant. Arribà un moment que els primers atacaven les embarcacions dels segons que s'aturaven per refugiar-se a les nostres costes, teòricament emparades pel pacte de no-agressió.

De jove a jove

En aquesta ocasió ens hem dirigit a una persona molt coneguda dins el poble. Es tracta de'n Joan Bennassar, de Ca'n Morey, corredor de bicicletes, que el passat més de Juliol va portar la torxa olímpica en el seu recorregut per Mallorca. En Joan té 23 anys, fa feina de peó i de moment és fadrí, però, amb compromís.

Des de quina edat practiques el ciclisme?

En serio vaig començar als 16 anys, vaig córrer durant un any i mig. Llavors vaig deixar-ho fer, i ara fa 4 anys que vaig tornar posar-mi.

T'ha anat bé fins ara?

Sí, de moment sí, llevat de qualche lesió.

D'on te ve l'afició pel ciclisme?

Quan era petit, de vegades amb mon pare, anavem a Campos o a Algaida a sa pista, i veiem en Joan "Porrassà" i en Pedro Lluís que colcaven. De llavors ençà, sempre m'ha agradat.

Practiques altres esports?

Sí, el "tumbing".

I qué putes és això?

Descansar tot el que puc.

Quant d'anys fa que està format el Club Ciclista de Sencelles?

El Club se va formar a l'any 1990, a finals de febrer, principis de març.

Com se va formar i qui vos va animar a formar-lo?

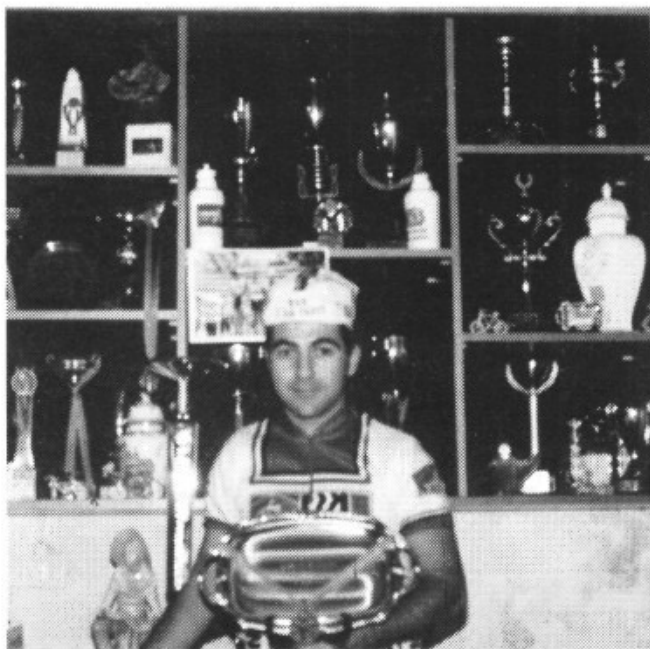
Feia un parell d'anys que jo ja volia formar un Club Ciclista amb afició de Sencelles, però no trobava recolzament de ningú, i llavors vaig conèixer en Toni Caimari i juntament amb en Pep Ramis, es fill de sa drogueria, varem començar a fer "papeleo" i d'aquí va sortir el Club.

Teniu recolzament econòmic per part de l'Ajuntament?

Sí, l'Ajuntament ens ajuda en les carreres que feim. Pràcticament les patrocina totes i de moment la cosa va bé.

Teniu altre tipus de recolzament econòmic?

Sí, tenim 44 socis. La cuota és de 1000 ₧ a l'any. Sabem que no pot ser més cara, ja que no els donam una recompensa en quant a vistositat, per que tan voran la carrera si són socis o no.

Quin és l'organigrama del Club?

La junta directiva està formada per 5 persones i com a president hi ha en Pep Ramis (pare) de sa drogueria; com a vicepresident hi ha en Tomeu Bennassar de Ca'n Morey; el secretari és en Toni Caimari; el vocal en Joan Bernat d'Inca i com a tresorer hi som jo.

Quins ciclistes teniu en el Club?

Actualment som un juvenil que és en Joan Llabrés Sans; després hi ha 2 aficionats que són en Biel Bauçà Sastre de Biniali i jo. Llavors tenim com a veterans especials en Joan Crespí Cabanellas, en Pedro Mulet Amengual i en Valeriano Martínez Pérez. Com a veterans "A" hi ha en Toni Prats Seguí i com a veterans "B" en Toni Caimari. També tenim una fèmina, na Jane-F. Sutcliffe.

Aquí, ens varem aturar una estona perquè la mare de'n Joan ens va convidar a beure cafè. Llavors varem xerrar una mica de la torxa olímpica.

Com va començar i qui te va dir per a portar la torxa olímpica?

Va començar que l'Ajuntament va rebre uns papers pel fax, que venien de la Conselleria adjunta a la Presidència de Joventut. Aquests papers deien que un membre del Club Ciclista major de 15 anys i menor de 23 podia participar en el recorregut de la torxa per la nostra illa. El Club Ciclista va accedir a participar-hi. Del club tan sols erem 3 els qui podíem participar, en Miquel A. Jaume, que renuncià des d'un principi; en Joan Llabrés Sans i jo. Ens ho ferem a sort i me tocà a jo.

Quin dia va ser?

Això va ser el dia 23 de Juliol del 92, i me tocà a les 21'45h.

Quin trajecte te tocà?

Vaig recórrer 2 Qm. i mig, des del principi del coll de Sóller, dels jardins d'Alfàbia, per amunt. On vos vàreu veure els que la havieu de portar?

Ens havíem de veure en el Palau Municipal d'esports a les 6 de l'horabaixa. Ens donaren el vestuari per a provar-lo, i per si hi havia res que desdigués. Llavors amb autocar, varem fer un seguiment de la torxa per dins Palma i després cada un se'n va anar al seu punt de partida, fins que ens relevàren la torxa de mans dels companys.

Veim que tens la torxa aquí, la vos vàren regalar?

Des d'un principi ens varen dir que per quedar-nos-la nosaltres havíem de pagar 150000%, però després ens la regalaren a tots, juntament amb tot el vestuari, sabatilles i una espècie de "ropero" per a dur-hi el "traje".

Està orgullós d'aquest fet?

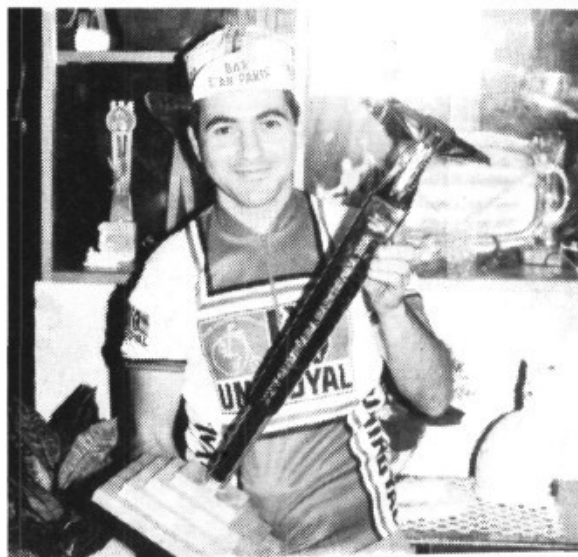
Bastant, ja que ser portador de la torxa olímpica emociona a qualsevol i possiblement sigui un fet irrepetible.

De quina carrera tens més bon records?

Del Campionat de Balears d'enguany, on vaig poder aconseguir la 3ª posició després d'un esprint massiu. Crec que ha estat el punt més alt que he arribat fins en aquests moments.

Sempre hi ha una carrera que dius "Batualmon, ja n'he sortit" i que no t'agrada recordar-la.

N'hi ha moltes. Unes per sofriment i altres per caigudes. Les de sofriment possiblement siguin un 90% i les de caigudes podria esser la de les passades festes locals, on a la darrera volta me vaig allargar bé.

Per fer una bona carrera és necessari tenir un bon "remànc" i una bona "caixa". Però quin tipus de bicicleta és necessari?

Cada bicicleta te pot servir per fer una cosa diferent. Les pesades van bé per fer baixades. Les jugeres te serviran per fer una bona escalada. I llavors també hi ha les bicicletes-cabra, especialitzades en contrarellotges, però que poden costar de 250.000% per amunt.

Per una bona carrera, que és més important tenir, unes bones cames o un bon cap per a repartir be les forces?

El primer de tot un bon cap, ja que si no el tens, no ports arribar a aconseguir les metes que te proposes. També és necessari una bona preparació física, bastant de "fondo" i si pot esser un bon esprint. Si no hi ha "fondo", a les carreres llargues te quedés afeigat i no aguantés el ritme que puguin dur els altres.

Quina és la carrera o prova ciclista més important que es celebra a Mallorca per a Aficionados?

El Cinturó Ciclista a Mallorca, que no hi ha cap corredor del nostre club que el corri de moment, però no vol dir que d'aquí a uns 2 anys no hi poguem veure qualque corredor senceller. Ara com ara no estam preparats ni físicament ni mentalment per a aquesta prova.

Quina diferència hi ha entre corredor social i corredor aficionat?

El corredor aficionat, a més de tenir unes qualitats físiques molt bones, té mitja jornada o tot el dia per a entrenar. No solen fer feina ja que solen estar mantinguts pels pares. Un corredor social, a part de no tenir les qualitats físiques d'un aficionat, sol fer feina i no té tantes hores per a poder entrenar. Tots els corredors del C.C.Sencelles són socials. Teníem en Miquel A. Jaume que va ser social durant mig any, i va tenir l'oportunitat d'entrar a formar part dels juvenils de competició, i particularment estic molt content d'ell per que sabem que se va formar aquí, i esperem que tenguí bon futur.

Com a Cluc Ciclista del poble, heu intentat fer cap passetjada per a tota la gent?

L'any passat férem una passetjada a principi de temporada, que coincidí amb la presentació del

Club. Varen ser uns 40 participants i la cosa va anar bastant bé. Després de la passetjada hi hagué un poc de "piscolapis" i la presentació del Club. Enguany, dia 28 de Març, varem fer una altra cicloturistada amb la presentació del Club. Esperam que aquesta diada hagi servit per fer nous socis. Vull destacar també que el dia 4 d'abril hi haurà una carrera que estarà patrocinada per tots els socis. També dir que dia 1 de maig hi haurà a Sencelles, la 1ª etapa del Pla de Mallorca d'aquest any.

Quin pressupost s'ha de tenir per a fer una carrera?

Entre trofeus, permís de Federació, ambulàncies, tràfic, "piscolapis", àrbits, megafonia i altres, es necessiten unes 150.000a com a mínim.

Quina anècdota ens podries contar?

Com a anècdota, que hagués pogut acabar en desgràcia, va ser una dia que anava amb en Pep de sa drogueria per sa carretera i ens va passar una furgoneta que després se aturà enmig. La carretera era molt estreta i varem anar a passar-li un per cada costat i 3 ò 4 metres abans que li passàssim, l'home que conduïa la furgoneta, va aixecar s'escopeta per tirar a un aucell que hi havia per allà, i un poc més se carrega en Pep (ara veim per què en Pep deixà el ciclisme tant de cop i volta).

Que opines de SA SELLA?

SA SELLA és una revista que està molt bé en quant a notícies del poble. Ens agrada que tengueu una atenció amb el club. En aspectes generals està be. Crec que feis bastant de feina, més de sa que sa gent creu, i esper que sigui endavant.

S E S E S C O L E S

Activitats dels nins d'Educació Infantil

← Feim torró (Nadal).

Hem anat d'excursió a Palma →

← Feim psicomotricitat

Sa Rueta a l'escola →

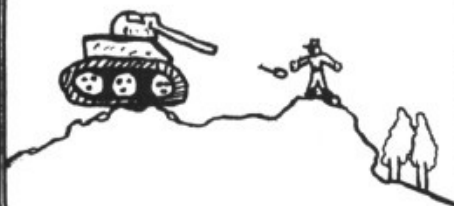

← Ens agrada molt pintar →

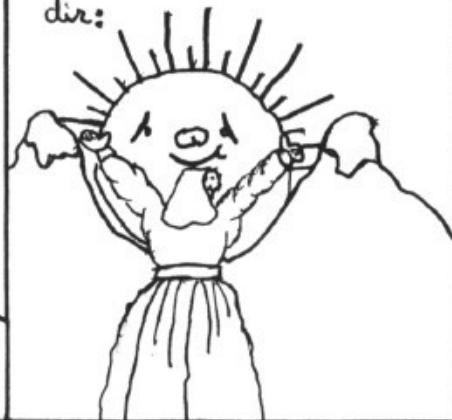

DIA DE LA PAU I LA NO VIOLENCIA

Les guerres continuaven... fins que va aparèixer
sense aturar-se...

...fins que va aparèixer
en Gandhi, el qual va
dir:

«farem la guerra
sense armes».

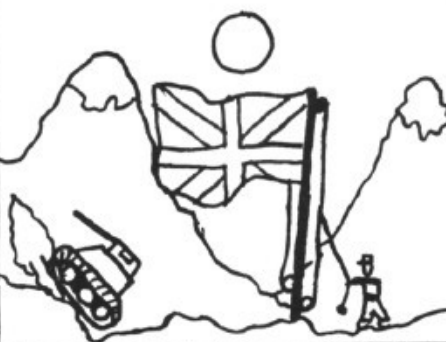
I així va començar
aquesta guerra, gent
armada, contra gent
desarmada...

... Fins que varen
guanyar els armats,
és clar, però...

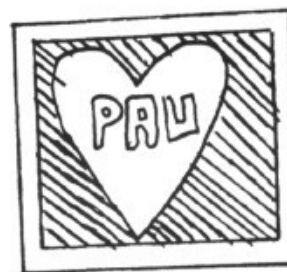
... els pacífics no es
rendien i sempre hi
tornaven, hi tornaven...
sense armes.

I guanyaven, i guanyaven...
«Amb armes». En Gandhi
no es cansava mai, i
tornava, hi tornava...
sense armes.

Però insistia, i insistia, fins que
després de moltes guerres en Gandhi
va aconseguir
fer la pau.
A la fi!!!

A. Caimari
Gómez

CASES I TERRESJORNETS

Jornets és una de les possessions del terme que no necessita que la presentin. Tothom n'ha sentit parlar, hi ha anat o la coneix. De fet és una de les que tenen més carisme i que resulta més emblamàtica de tot Sencelles: és gran, té fama, capella, va donar nom a tot un llogaret, té una antiga arquitectura rural i, fins i tot, compta amb un llinatge propi: Llabrés de Jornets.

Aquestes terres que es troben al nord del terme són allà on s'hi registra la cota d'altura més baixa de tot Sencelles amb uns 80 metres. La possessió confronta amb les cases del llogaret, el camí vell de Costitx, el torrent del Rafal Garcés i Son Bordils, ja dins el terme d'Inca.

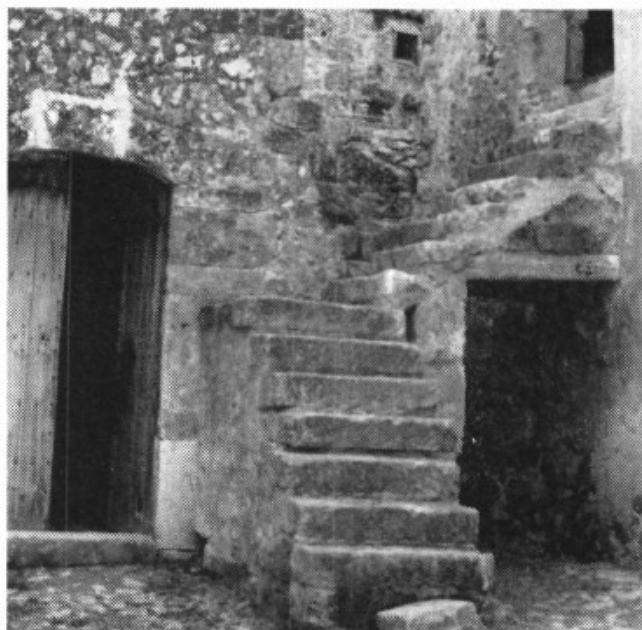
Etimològicament se suposa que el nom de Jornets prové de la paraula mossàrab "juvenetos" que significa petit bosc d'arbres joves.

Tradicionalment el conreu de la vinya a la possessió fou el més destacat i això li permeté gaudir d'un gran esplendor i creixement per arribar així a poder formar el seu propi llogaret. Hi ha molta documentació que demostra aquest antic vincle d'unió entre aquestes terres i el vi.

L'any 1578 la possessió valia 3075 lliures i ja hi apareix una referència històrica entre aquestes terres i la família dels Llabrés, que encara ara continuen detentant la propietat.

Gràcies a l'expansió i riquesa que generava Jornets, els Llabrés arribaren a afegir-hi al seu llinatge el nom de la seva més preciada possessió, per així distingir-se senyorívolament. Així també ho feren els Ramis d'Aireflor o els Pou de Morelló.

Al segle XVIII l'expansió del

cultiu de la vinya possibilità l'origen del llogaret com a conseqüència de l'establiment parcial de la possessió. Actualment són noranta les quarterades que depenen del Casal.

L'any 1799 com que el llogaret ja havia crescut molt Sebastià Llabrés de Jornets cedí la capella particular per convertir-la en Oratori Públic. El Bisbe Nadal li concedí per això el dret de patronatge que consisteix en poder guardar les claus del temple i tenir facultat per designar el sacerdot que ha de celebrar la missa, estant però obligat a la seva manutenció i subsidi.

Les terres de la contrada són vermelloses, molt aptes per a l'agricultura de secà representada pels cereals: ordi, blat i civada que s'orienta cap a la ramaderia ovina i porcina. També hi ha garrovers, llimoners, nispreros, figueres i ametlerar.

Les finques s'anomenen de distinta forma: es porrassar, es camp llarg, es ullastres, ses figueretes, es camp de sa sínia, sa vinya, es ametlers, es bosc, can Coll, i es darrerres.

La clastra de la possessió, amb

uns quants morers, s'ha arribat a convertir en la placeta major del llogaret. Tanmateix conserva el seu caràcter privat i segueix tenint la funció originària d'unió i distribució de les cases: hi donen la capella, la quartera, la vaqueria, els sestadors, l'engreixador de porcs, les cotxeres, la bassa, els pedrissos i escales del sostre i paller, la casa i la porxada de pilastres de pedra viva i marès que dóna al celler.

Davant el casal es conserva l'empedrat de macs de torrent, fent dibuixos amb la combinació de pedres rodones i llarguerudes.

Recolzats al frontis principal hi ha tres pujadors de senyora de diferent altària que enmarquen el portal adintelat de marès. Damunt hi ha l'escut de la família Llabrés de Jornets: dos cans llebrers fermats a un arbre i tres flors de lis.

La façana estucada té baules per fermar les bèsties i dibuixos geomètrics amb alternància de dames i triangles diferents per a les dues plantes de l'edifici. Les finestres són de distint tamany i estan repartides capriciosament. Algunes estan protegides per arcaics retxats de ferro forjat. Tampoc no hi podia faltar el típic rellorge de sol.

Aquest frontis data de l'any 1826 com consta a l'inscripció de damunt del portal.

L'interior i el mobiliari del casal ha sofert poques modificacions conservant bona part de la seva autenticitat. Les estances estan repartides a la manera tradicional. Una cambra i un menjador són reservats pel senyor, la resta és habitat pels posaders.

Al segon aiguavés hi ha l'escala de marès que puja a les sales del primer pis. La cuina destaca per la seva grandiositat i rusticitat. Uns petits finestrons són l'única ventilació de la nau,

il·luminada escasament. La cuina té dues bandes diferenciades: per una part allà on hi ha el típic pedrís de pedra viva per conservar la frescor de l'aigua de les gerres i el rentador, també de pedra viva que duu l'inscripció 1749. Per l'altra banda hi ha la gran xemeneia de campana de la foganya a la que no hi manca ni el cossi de fer la bugada, els bancs d'obra per escalfar-se, ni tampoc la claraboia per talaiar l'entrada de la casa. Tot ben emblanquinat.

El corral de darrera dóna a un hortet on hi ha una sinya i l'inevitable fasser present a la majoria de possessions.

A la dreta del casal hi trobam el celler. Segons la tradició l'edifici del celler fou la primitiv casa que després es traslladà.

Una inscripció de 1768 mostrà l'any en que s'acabà, encara que una reforma de 1799 donà l'aspecte definitiu al conjunt. La nau està dividida per dons grans arcs un dels quals forma un doble pis. Sis grans botes i dos cups amb les seves piques resten avui buits recordant vells temps d'esplendor.

La capella semi-pública de Sant Josep és una construcció del segle XVIII adossada a les cases. La façana emblanquinada és un parament llis, rematat per una cornisa motlurada, formen la portada dues pilastres i el llindà sobre el qual hi ha la fornícula buida a la que el dia de Sant Bartomeu s'hi col·loca una imatge de la Verge. Un rosetó de colors recentment instal·lat completa el frontis. A la part posterior dreta una espadanya amb una petita campana està rematada per un crucifix.

L'interior és una petita nau de tres trats amb arcs de mig punt i volta de canó amb llunetes cegades. A l'àbsis amb voluta de copinya hi ha l'únic retaule, d'estil rococó, presidit per una tela de Sant Josep i pels costats teles de Santa Catalina Thomàs, Sant Sebastià, Sant Bartomeu Beat Ramon Llull, Santa Catalina Màrtir i Sant Antoni. La petita sagristia guarda tots els objectes antics de culte. Com a nota curiosa s'ha de dir que els bancs, tots diferents, estan clavats a la paret i en terra, i que la capella té un curiós confessionari portàtil. La família Llabrés de Jornets exercí sempre molta influència sobre Sencelles. La seva posada dins la Vila era al carrer de l'Església (actual can Rei). Les estretes relacions entre aquesta família i el poble arribaren fins i tot a propiciar que a principis d'aquest segle cedissin la seva podada al poble per a construir-hi un hospital. L'Ajuntament republicà inicià la reconversió de l'edifici però la guerra franquista trucà les il·lusions.

L'actual propietari de la possessió és Josep Planas i Llabrés de Jornets i els posaders són una família de Maria de la Salut. Ells ja fa vint anys que viuen allà encara que abans ja havien estat a una altra possessió:

Son Cladera de sa Pobla.

N'Antònia Morey Mas fou la que molt amablement ens acompanyà i explicà moltes coses sobre la possessió que habiten.

No es pot deixar d'esmentar que just davant la capella hi ha una casa que té una mostra de les antigues teules artesanals pintades. Els seus arcaics dibuixos xoques amb la modernitat i la manca d'estètica d'uns comptadors plastificats de la nova il·luminació pública. No seria gens dolent fer una casetona de pedres i teules, com a Cascanar, perquè no desentonàs del seu entorn rústic.

Maria Florit

Joan Florit

GRUP D'ACCIÓ SOCIAL PARROQUIAL

Quin objectiu té per nosaltres Sencellers el 27 de Febrer?

Fer un dia de pregaria de reflexió.
Fer festa de carrer, anar vestit al ample, ornamentar els nostres carrers, cantar, sonar, ballar...

Ser un poble obert, acollidor cap al pelegrí.

Ser un poble capaç de treballar sense rencors, sense mentires, sense hipocrasia...

Ser un poble on reini amor i respecte cap a vosaltres mateixos i cap als altres.

Ser un poble capaç de prendre decisions amb responsabilitat.

Ser un poble capaç d'acceptar les limitacions i les equivocacions. Segurament Sor Francisca-Aina alguna cosa d'aquestes volia pel seu poble i nosaltres com a seguidors seus hem de treballar perquè això es faci realitat.

Aquest any tot un col·lectiu de persones i distints grups hem organitzat diferents activitats.

La Coral s'ha cuidat de rebre el pelegrí oferint-li menjar i beguda a preu econòmic.

El Jonc i Guitarres i Castenyetes ens han alegrat amb les seves cançons i balls mallorquins.

Un petit grup de joves de post-confirmació anarem a tallar mata i uns voluntaris es cuidaren d'adornar els carrers.

Un nombrós grup de persones "entre elles actors del Grup Sta. Agueda" assatjaren durant dos mesos per posar en escena l'obra "Mare d'un poble" escrita per Mossén Bartomeu Oliver i dirigida per Pere Ramis.

El Grup d'Acció Social Parroquial i unes persones de bona voluntat feren molta feina per convertir el poliesportiu cubert en un teatre per dos dies.

Els membres de TVS una vegada més han fet possible que el nostre present quedi reflexat en el futur.

Tot això sense dubte ens fa ésser més poble.

Que cada 27 de Febrer que visquem ens ajuda a tenir Fe en el futur del nostre poble, que siguem capaços de treballar pel bé material

i espiritual d'aquest poble per damunt d'interessos personals, de classe o de partit pel difícil i complicades que siguin les circumstàncies, ja que val la pena pensar que la vida és una festa, original i lluminosa, i viure cada instant amb la convicció que podem fer un món millor. És el desig de tots aquells que no volem viure dins la foscor de la tristor.

Molts d'anys a tots!

Un altre cop, aquest "tebeo" que es diu SA SELLA (Faveta, no vulguis xupar tanta càmera), ha tornat a sortir, i per això es fa necessari, com totes les edicions anteriors, a fer un comentari sobre la vida esportiva en el nostre poble.

Futbolísticament parlant, aquest esport del que se diu que "arrossega masses", a Sencelles no té l'acceptació que a tots ens agradaria que tingués, i cada cop que un dels 2 equips que tenim (3ª regional e infantils) juguen aquí, hi ha més simpatitzants de l'equip contrari que del nostre, encara que aquest fet no es vengui repetint tan sovint en els darrers partits. Això hauria de fer pensar a l'Excm. Ajuntament de Sencelles en començar a construir ja una grada a la zona ponent del camp; tal vegada el fred no tendria tantes facilitats per entrar i a la gent no li faria tanta peresa anar a veure els partits. Una cosa que s'hauria d'arreglar també, i pensant en la temporada que ve, és que els jugadors locals no hagin d'anar als vestidors mesclant-se amb la gent del públic ja que podria arribar a ser, fins i tot, un perill.

Parlant ja més en concret sobre l'equip de 3ª regional, aquest ha quedat fora dels "play-offs" que s'havien de jugar juntament amb els tres primers classificats del grup d'equips de Palma i que donaven opció a pujar a 2ª regional. Així i tot, l'actuació de l'equip ha estat molt bona i ha quedat en cinquena posició. S'ha de destacar també, que les posicions definitives de la taula classificatoria no es van decidir fins el darrer partit, on el Sencelles perdé de tan sols 1 gol a 0 davant el segon classificat, el Casa Mis-Jotul de Sa Pobla, i el Campanet empatà davant de l'Ariany per 2 a 2 en camp arianyé.

D'aquesta manera la classificació quedà així:

- 1er.- BUGER amb 39 punts.
- 2on.- C.MIS-JOTUL amb 38 punts.
- 3er.- CAMPANET amb 23 punts.
- 4rt.- ARIANY amb 23 punts.
- 5è.- AT. SENCELLES amb 21 punts.

Ara, l'at. Sencelles, juntament amb tots aquells equips de 3ª regional que no han quedat classificats pels "play-offs", jugaran la "Copa President", un torneig que s'anirà jugant pel sistema de lligueta i que començà el passat dia 14 de març i acabarà el proper 30 de maig. Des d'aquestes pàgines, volem dessitjar molta sort a l'at. Sencelles, esperant que quedi el primer classificat i pugui guanyar aquest torneig.

Respecte a l'equip dels infantils que militen a 2ª regional, segueixen igual que abans, i no aixecan el cap, encara no han guanyat cap partit i han d'arrossegar una tirada de gols en contra que ja superen els 3 dígits. D'aquí, però, els volem animar a que no es donin per vençuts,

que pel fet d'estar jugant cada dissabte, havent de rebre aquestes golejades, no tan fortes darrerament, tot sigui dit, es mereixen tots els nostres respectes, i que no es desanimin, que les victòries i els gols ja vindran i llavors no hi haurà qui els aturí. Parlant dels "petits", hem de comentar que l'actuació dels pares és bastant vergonyosa. Sempre són els mateixos que els acompanyen als partits i que van a animar-los al camp. Pel que pareix esser, això és un problema que es va repetint al llarg dels anys. Temps al temps.

L'equip de basket a estat tota una sorpresa. Ha estat el 1er. any que jugaven federats, i un cop acabada la lliga, han quedat en el 5è. lloc, d'un total de 9 equips. Sens dubte, aquest ha estat l'equip revelació del campionat, un equip format per joves del poble i fora d'ell. Acabada la lliga, ara han començat el torneig "Jorge-Juan", que es disputarà pel sistema de lligueta amb una duració aproximada de 3 mesos. Hem de donar la més grossa enhorabona per ells, per que segueixin guanyant la majoria de partits possibles, i que els sencellers poguem anar amb el cap ben alt dient a tot arreu que tenim un gran equip de basket.

Passant a un altre tema, el Club Ciclista de Sencelles està preparant la seva participació en una altra edició de la volta al Pla de Mallorca, on els altres anys tingueren una destacada actuació, i a altres proves que es van disputant per tot Mallorca durant tota la temporada ciclista. Pel que fa referència al Club Ciclista, se'n parla més detingudament a l'entrevista feta a n'en Joan Bennàssar que surt en aquesta mateixa edició de la revista SA SELLA.

En la part que correspon al taekwondo, hem de destacar l'exhibició que hi hagué el passat més de febrer en el pavelló del poliesportiu municipal de Sencelles. En aquest acte hi participaren els màxims exponents del taekwondo balear, que acaparen els primers llocs de les classificacions a nivell nacional. Les classes que s'imparteixen d'aquest esport continuen semanalment, i l'acceptació continua essent bastant bona, destacant que ja hi ha gent del nostre poble que s'ha federat i ja han aconseguit els seus corresponents cinturons blancs i grocs. En quant a la gimnàstica de manteniment, la gent que queda, segueix assistint amb la mateixa intensitat que el primer dia. Sort i endavant.

ENCARA HI SOM !

Després de 5 anys, la revista SA SELLA sofreix una nova i necessària remodelació. Durant tot aquest temps hem aconseguit moltes coses hem tornat a posar en marxa una publicació que havia desaparegut, hem estat l'únic mitjà de comunicació local durant molt de temps, hem arribat a cada casa gratuïtament hem aconseguit una col·laboració nombrosa i variada, i ...

Ara renovam un poc l'equip que
gestionarà SA SELLA i, es clar,
milloraria.

Abans d'això, volem agrair la seva participació a molta gent: als qui la varen posar en marxa; als qui ens han proporcionat els seus escrits, als qui ens han deixat fotografies, als qui hem fet qualche col·laboració que els lector no poden veure ni reconèixer, als qui ens han ajudat amb les despeses mitjançant publicitats i propagandes, als diferents ajuntaments subvencionadors, als qui s'han prestat a fer-los entrevistes, etc. etc.

sa sella

[illegible]

DATE	DESCRIPTION	AMOUNT	CHECK NO.	BANK	REMARKS
2016-01-01	OPENING BALANCE	1000.00			
2016-01-05	PAYROLL	500.00	101		
2016-01-10	RECEIVED	250.00			
2016-01-15	PAYROLL	500.00	102		
2016-01-20	RECEIVED	250.00			
2016-01-25	PAYROLL	500.00	103		
2016-01-30	RECEIVED	250.00			
2016-02-05	PAYROLL	500.00	104		
2016-02-10	RECEIVED	250.00			
2016-02-15	PAYROLL	500.00	105		
2016-02-20	RECEIVED	250.00			
2016-02-25	PAYROLL	500.00	106		
2016-03-01	CLOSING BALANCE	1000.00			

SENCELLES

[illegible]

SA SELLA

revista del centre cultural
sencelles gener-març 83

Ara, la nova directiva canviarà les línies mestres de la revista de manera que donarà nous punts de vista i perspectives.

Ja els advertim que no serà un camí de roses. Trobareu gent que vos criticarà pel simple fet de ser vosaltres, qualcun que mentre parreu bé, tot anirà bé, però si no, ... , qualcun que trobarà que és un TBO, qualcun que vos voldrà presionar amb els doblers, qualcun que trobarà que els escrits no signats no valen res, ...

Fins aquí, hem considerat que la revista s'ha de fer mentre agradi a qualcú, que les coses s'han de dir així com són, que, encara que sigui un folletí barato, és el millor, que, si no trobam doblers d'un lloc, els trobarem d'un altre, i que els escrits sense firma són millors que les firmes sense escrits.

Vos desitjam sort i vos animam
i, també, vos oferim la nostra
collaboració. També, a aquells
que s'alegraven de la desaparició
de SA SELLA, ho sentim molt,
però, ... ENCARA HI SOM!!

NOTICIES FRESQUES

Això era i no era un regidor que mai li havien de dir que llevàs el cotxe de davant un garatge, però resulta que al seu carrer no s'hi podia aparcar sinó era a partir de les 21 h. Idò ell a les 17 h. ja hi tenia el seu cotxe molestant...

Sabeu qui és...
Sopetes...

També ens enuncien que dia 10 de Maig la Creu Roja lliurarà els magnífics premis de Bony d'Or, Plata i Bronze, al qual opta un conegut personatge de Sencelles.

C.E. Sencelles - Atlètic Sencelles
P.P. - INdependents
Es Jonc - Guiterres i Castanyetes
Grup d'Acció Social - Dames del Càncer
P.S.M. - Grup Mixt
Grup Santa Àgueda - Viejas Glorias
Coral Sor Francinaina - ...
Sa Sella - ...

Tot arribarà, no passeu ànsia.

L'Ajuntament vol arreplegar doblers damunt les construccions il·legals. Serà veritat que també rebran aquelles obres de Biniali que tenen "permís" de na Faveta ?
(Ens farem d'or)
Paga pueblo.Paga

Pregam a Déu que no plogui més, perquè ja comencen a despintar-se les retxes.

Devant les crítiques que reb Sa Sella, en Barramot recorda que "qui té sa cua de palla, aviat s'encén" i que "qui no vulgui pols, que no vagi a s'era".

Digau-me qui és aquesta tia que destaca per antipatia, que s'encarrega des poli sense mèrit per estar-hi El Reis li duren carbó, per tant malament montar-s'ho.

Anant a Santa Eugènia, hem vist que volen sembrar arbres als carrers. És una gran i decorativa idea. Tots sabem lo bé que quedaren els arbres de l'entrada de Biniali, i de les places de Sencelles, ... i lo que costaren.

Com tots sabem ara ja tenim dos policies municipals. Esperem que a més de fer de taxistes del batle quan va a Ciutat i de fer de pintors de retxes grogues, també fassin allò que els pertoca.

Avís: Tots aquells que necessitin una retxa groga davant la cotxera que passin aviat per l'Ajuntament perquè a l'hiper l'oferta de pintura groga està a punt d'acabar.

Pe'l proxím 27 de febrer no farà falta enremellar el poble ja que d'això se'n cuida "en Cobra" a base de trençat per ses fatxades des carrers. I podem estar segurs que n'hi haurà per molts d'anys. Però sa veritat és que queda més bé amb mata.

En BARRAMOT ha organitzat un torneig de futbolín i ha decidit posar un marcador simultani, una parella d'àrbits federats i es dos municipals des poble.No els hem de menester, però ja que els tenim justificaran la seva plaça.

EN BARRAMOT

NO VOLEM LA MACROPRESO A MALLORCA

NO VOLEM LA MACROPRESO A MALLORCA

El pla directori de construcció de centres penitenciaris del Ministerio de Justicia de l'Estat preveu la construcció d'una macropresó a Mallorca. La ubicació d'aquesta presó encara és una incògnita, malgrat que ja s'hagin apuntat algunes possibilitats a la zona del raiguer i a Palma.

La macropresó és una ciutat presó, ja que és el conjunt de 14 minipresons de 68 presos -enrevoltades de parets de 4 metres d'altitud- a més de tot un conjunt de serveis- minihospital, edifici cultural, edificis de serveis, piscina cuberta, poliesportiu cubert, etc-, que precisa d'unes 40 hectàries de terreny pla i sense cotes aprop, amb una necessitat d'aigua de 36 tonnes/hora.

Tindrà una cabuda de 950 reclusos, la qual cosa contradiu al Llei General Penitenciària (1979) i recomanacions del Consell d'Europa que xifren la cabuda màxima en 350.

La construcció d'aquesta ciutat presó a la vora de qualsevol poble mallorquí suposa un greu impacte i irreparable dany: impacte ambiental degut a l'elevat número d'hectàries en zona plana que necessita, a la torre de vigilància de 40 metres; impacte econòmic, destrucció de zones de conreus i influència sobre altres sectors; impacte social, degut a la possible instal·lació d'uns 600 funcionaris- amb les seves famílies- al mateix poble, que capgirarien la seva vida quotidiana i que aquest no podria assimilar, creant-se una situació de conflicte. Impacte social que no es produeix a una ciutat.

La ciutat presó tindrà molt més serveis que qualsevol poble de la part forana mallorquina, i això no és just.

La presó de Palma-ara en diuen Centre Penitenciari- té uns 625 reclusos, quan la seva cabuda és sols de 400.

Possiblement ha quedat petita, però al mateix temps està saturada de presos preventius-en espera de judici-. S'ha de cercar una solució, que pot radicar en la ampliació de l'actual-hi ha terrenys suficients als seus voltants prevists d'us penitenciari al Pla General d'Ordenació Urbanística de Palma-, agilitzar els processos judicials, reformar penes i condemnes.

L'actual presó està a una zona de desenvolupament urbanístic per habitatges, al requalificació de zona de serveis penitenciaris a zona urbanitzable dispararia el valor econòmic dels terrenys. Ens trobam davant una nova operació especulativa? Què hi ha al capdavant del Pla directori?

Els experts en presons i juristes opinen que la presó i juristes opinen que la presó és una escola de delinqüents i un destrossar a la persona que no ho és, que la macropresó sols es rentable econòmicament, que no va totalment encaminada a la reinserció del delinqüent i en detriment de l'atenció al reclus i que calen solucions més humanitzades i penes alternatives com: arrestament de cap de setmana, regim obert, pisos d'acollida, treballs útils a la comunitat i de reseriment a les víctimes del delictes.

Es evident que la macropresó no és una necessitat social, que no és una solució. Però cal trobar una solució a l'augment de la delinqüència, realitzada per persones en seriores dificultats personals i socials, en una societat cada cop més competitiva i insolidària. Cal anar al bessó del problema d'evitar l'aparició de delinqüents: campanyes de prevenció, ajuts a famílies problemàtiques-amb membres presos-de promoció sociolaboral de joves

en dificultats, reinserció del reclus, reforma del codi penal -canvi cap a penes comunitàries- agilitzar els processos judicials- es a dir dotar a l'administració de justícia dels recursos que precisa-.

La solució de la macropresó és la més fàcil i que permet més guanys econòmics, però està buida de contingut humà, buida i enfora del problema que preten solventar. I és ben clar i evident, no volem la macropresó a Mallorca.

Prensa Forana.

NECROLOGICA

Just quan estavem a punt per tancar aquesta nova edició de sa vostra revista Sa Sella, es va produir el traspàs de Mossèn Bartomeu Oliver i Amengual.

Devant aquest fet no podem sinó fer-nos ressò d'aquesta mort i prometre que més endavant ja dedicarem més espai a glossar part de la seva vida.

Servesquin simplement aquestes senzilles retxes per a deixar ara constància de l'òbit d'un gran lluitador per a la nostra llengua i identitat nacional.

SANTA AGUEDA

DARRERS DIES

UN INTERÈS D'ALTURA

FINS AL

12%

T.A.E.*

SUPER COMPTE

BANCA MARCH

**Informi's a qualsevol de les nostres oficines
o telefonant al 900-300 202**

* Des de 500.000 Pts. les primeres 175.000 sense remunerar.
Remuneració segons trams. Exemples de T.A.E.: 1.000.000 Pts.: 5,62%;
10.000.000 Pts.: 9,82%; 50.000.000 Pts.: 12%